

ikke berøve dem en Spore til at udmærke sig, ved at besætte Embederne med Folk, der slet ikke have havt med Soldvæsenet at bestille. Jeg ønsker ikke at nævne Noget, og endnu mindre at gjøre nogen Bebrejdelse til noget Ministerium; men jeg paastaar, at vi bør have i Grindring, at der ikke upaataalt maa ansættes Folk, der staae udenfor Soldvæsenets eget Omraade, i de bedre lønede Embeder under Soldvæsenet. Det kan ikke Andet end virke nedtrykkende paa de Underordnede, at snart et, snart et andet af de bedre Embeder bliver trukket fra selve Soldvæsenets Personale og givet til aldeles Uvedkommende. Den, der gaaer ind som den simpleste Soldbetjent, maa have Haab om, at han kan stige op til de bedste Poster. Jeg behøver jo ikke at gjøre videre opmærksom paa nogle af disse Tilfælde. Det synes mig dog at være overordentlig betegnende, og af en saadan Bessaffenhed, at vi virkelig maa ønske, at det ikke maa blive gjentaget. Saa nordlig, som man kan komme i Danmark, sad en Soldembedsmand, som var kommen frisk fra Theatret. Denne Soldembedsmand i den nordligste Deel af Landet syntes ikke at være af nogen meget fredssommelig Natur, og oppe paa dette vilde Sted opstod der en lille Krig, som, forunderlig nok, endte med, at Soldembedsmanden blev dømt, saavidt jeg veed, til en Bøde. Og hvad skete saa? Saa forflyttede man ham til et bedre Embede. — Jeg tror, at jeg er rigtig underrettet. Dette forekommer mig virkelig at være af den Slags Tilfælde, som vi meget alvorlig burde bede Ministeriet om ikke maatte blive gjentaget. Soldvæsenet, saavel som alle andre Dele af Administrationen, bør, som jeg sagde, have den Opmuntring for sin Tjeneste, at der ikke bliver nogen bedre Post undtagen Personalet. Det Samme gælder paa en Maade ogsaa om Postvæsenet, som imidlertid ikke for Dieblittet ligger for, og som jeg derfor ikke her skal videre omtale.

Finantsministeren: Jeg formoder, at det Væsentligste, som det ærede Medlem vilde sige, var Fremdragelsen af dette Spørgsmaal om Besættelsen af Soldforvalterembedet i Ringstøbing. Jeg skal da dertil tillade mig

at gjøre den Bemærkning, at det ærede Medlem her som undertiden ellers ikke er fuldkommen tilstræffelig underrettet om selve Sagens Bessaffenhed. Den ofte omtalte Embedsmand har nemlig siddet i Skagen i 9 Aar, og det er bejendt — jeg formoder, at ogsaa det ærede Medlem veed det — at for Folk, der ikke ere Sidsødte, er Skagen ikke blot et ubehageligt, men ogsaa et for Sundheden — især for ældre Folks Sundhed — ikke gunstigt Sted. Ja, det ærede Medlem kan sige: „Hem!“ og ryste paa Hovedet, saameget han vil; men naar en Embedsmand møder hos mig med Løgeattester for, at hverken han eller hans Kone ere istand til længere at udholde Livet paa Skagen, Løgeattester, som jeg ikke er istand til at vise fra mig, og naar han desuden har alle de Qualificationer, som udfordres, for at han kan besørge sit Embede, hvorimod han, naar han ikke bliver forflyttet, maa søge sin Afsted med Pension, og denne Mand, uanset den Strid, hvori han er med vedkommende Borgmester, eller hvem det nu er, indskrænker sig til at søge et Embede, der har den selvsamme Lønning som det, han har, saa finder jeg, at det vilde have været uforvarligt fra min Side, om jeg vilde have nægtet den eneste Soldforvalter, der søgte dette Embede, at opnaae en Forflyttelse som den, der i dette Tilfælde er givet ham. Det er mig velbejendt, at den omtalte Embedsmand har mange Ubenner, ja, har ikke saa liden Animositet imod sig endog i sin egen Stat; men netop dette maa, naar den samme Stat maa erkjende, at der ikke er nogensomst Grund til at tvivle om, at Manden er istand til at fyldestgjøre i det Embede, hvori han er beskiftet, og at der ikke er Noget paa ham som Embedsmand at klage, gjøre det til Pligt for mig ikke at høre mig for en saadan Animositet.

Sagd: Jeg skal ikke indlade mig paa en Kritik af det foreliggende Tilfælde, som den ærede Minister antydede, thi jeg har ikke snerreste Tvivl om, at de paaberaabte Humanitetsgrunde, som den ærede Minister har anført, fra hans Standpunkt ere fuldgylldige, og at heller ikke det foreliggende Tilfælde giver nogen